

РЕШЕНИЕ

№ 175

гр. Кюстендил, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, XII-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светослав Ем. Петров

при участието на секретаря Гергана Ив. Накова-Милушева като разгледа докладваното от Светослав Ем. Петров Административно наказателно дело № 20221520201292 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. И. Б. с ЕГН ***** срещу ел. фиш Серия К № 6435795 издаден от ОД на МВР - Кюстендил, с който на жалбоподателя, на основание чл.189, ал.4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание – „глоба” в размер на 400 лева за извършено нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП.

В депозираната жалба се релевират оплаквания за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се твърдят нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание пред Районен съд – Кюстендил, жалбоподателят се явява лично и с адв. В., като се поддържа жалбата и не се оспорва фактическата обстановка излагат се твърдения, че нарушението е извършено при условията на крайна необходимост и се прилагат доказателства в подкрепа на тези твърдения. Иска се присъждане на разноси сторени за упълномощаването на проц. представител по делото.

Въззиваемата страна, редовно призована, чрез гл. юрисконсулт Л. оспорва жалбата и моли ел. фиш да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира се присъждане на възнаграждение за юрисконсулт.

Съдът намира жалбата за допустима, тъй като е подадена от лице, имащо право на жалба, съдържа необходимите реквизити и е подадена в срок. Процесното наказателно постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН и производството по жалбата е

редовно образувано пред РС-Кюстендил.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 10.11.2021 г., в 19:16 часа, в с. Б., обл. Кюстендил, с техническо средство за измерване „SITRAFFIC LUNX ERS 400“ било заснето движение на МПС – специален автомобил „Данжел Джъмпер“ рег. номер ***, със скорост от 92 км/ч., като разрешената за движение скорост в този участък от пътя е 50 км/ч., респ. превишената стойност на скоростта е 42 км/ч.

Въз основа на заснемането бил съставен ел. фиш Серия К № 6435795, в който като нарушител е било вписано името на А. И. Б. с ЕГН *****, с оглед декларираното от Б. в декларация от 31.08.2022г., че именно той е управлявала процесния автомобил на 10.11.2021г. в 19:16 часа.

В описателната част на ел. фиш Серия К № 6435795 е вписано наказуема скорост от 89 км/ч. след приспаднал толеранс от 3 процента при ограничение от 39 км/ч. За дата и час на нарушението са били вписани показанията на техническото средство. За място на нарушението е вписано – с. Багреници по път II-62 КМ 4+730.

Атакуваният пред съда електронен фиш за налагане на глоба съдържа всички изискуеми реквизити, съобразно нормата на чл. 189, ал.4, изр. второ от ЗДвП - териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

Безспорно е от показанията на разпитаните свидетели и от представените административнонаказващия орган документи, приобщени към доказателствения материал по делото, че установяването на конкретното нарушение-управление на МПС с превишена скорост за конкретния пътен участък е извършено с техническо средство, представляващо такова одобрено за измервателно средство и отговарящо на всички изследвания.

Правният спор се свежда до това законосъобразно ли е ангажирана отговорността на нарушителя, с оглед факта, че превозното средство, с което се твърди че е извършено нарушението е такова със специален режим на действие /линейка/.

В разпоредбата на чл. 91, ал. 1 и 2 ЗДвП е предвидено, че моторни превозни средства със специален режим на движение са автомобилите и мотоциклетите, които при движението си подават едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя и/или червена светлина и специален звуков сигнал, като специалният режим на движение се ползва само при необходимост. Съгласно чл. 34, ал. 1 ЗДвП моторно превозно средство със специален режим на движение подава едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя или червена светлина и специален звуков сигнал.

От така цитираните разпоредби следва извод, че предвидените в закона изключения

от правилата за движение по пътищата, включително превишаване на разрешената скорост, както и предвиденото анулиране на ел. фиш, важат в хипотезата при която, съответното МПС, за което е предвидено правото да ползва специален режим на движение, е използвало такъв в случай на необходимост. Целта на законодателя е осигуряване на безпрепятствено осъществяване на дейността на служителите на съответната организация, с оглед естеството ѝ, като предвидената специална сигнализация има за цел обозначаване на възможността съответното МПС да не спазва определени правила за движение, както и безопасност на останалите участници в движението. Цитираните от жалбоподателя разпоредби на чл. 189, ал. 6, т. 2 ЗДвП, чл. 92, ал. 1, т. 2 ЗДвП и чл. 5, ал. 1, т. 2 от Наредба №1141/18.09.2002 г., са приложими по отношение на МПС ползващо специален режим на движение по смисъла на закона - чл. 91, ал. 1 и чл. 34, ал. 1 от ЗДвП - които при движението си подават едновременно указанията в закона светлинен и звуков сигнал. Но този факт, дори да е установен, сам по себе си не е достатъчен, за да обоснове законосъобразност на поведението на водача на превозното средство със специален режим на движение, каквото е линейката. Както вече бе посочено, следва да е доказано по несъмнен начин, че автомобилът е бил в такъв режим „по необходимост“. Опитът на жалбоподателя да докаже именно такава необходимост, чрез представените писмени доказателствени средства - амбулаторен дневник за проведени прегледи на процесната дата, остана не достатъчно обоснован и не се подкрепи от събраните доказателства в хода на съдебното следствие. Действително в амбулаторния дневник за 10.11.2021 г. е направено вписване на преглед на пациент, но липсата на конкретика относно часа на прегледа, състоянието на пациента и респ. да се обоснове „необходимост“ за бързо придвижване на линейката от гр. Кюстендил, където вече е бил оставен пациент в Спешно приемно гр. Кюстендил, обратно във здравния филиал в с. Н.. От показанията на свид. Т. е видно, че същата е застъпила на смяна на 10.11.2021г. от 19:30 часа и едва след това е подала сигнала за спешен случай към прибиращия се екип във здравния филиал в с. Н., т.е. това обаждане е осъществено след като е извършено процесното нарушение на 10.11.201г. в 19:16 часа. Свид. Т. посочва, че подадения сигнал за пациентка в с. Б., за която има данни, че не диша е записан в 19:35 часа /07:35 часа вечерта/, което е допълнително обстоятелство некореспондиращо с твърденията, че именно поради наличието на този спешен случай се е наложило бързо придвижване на специализирания автомобил към 19:16 часа.

По изложените съображения, съдът прие, че към момента на осъществяване на процесното нарушение не се установи по делото, специален автомобил „Данжел Джъмпер“ рег. номер*** да се е движил при необходимост със специален режим на движение, с което да попада в категорията МПС по чл. 189, ал. 6, т. 2 от ЗДвП.

С оглед на изложените доводи, съдът приема, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП посредством обжалвания ел. фиш, като не са били налице основания за неговото анулиране. Съдът счита, че ел. фиш е законосъобразно издаден, наложеното с него административно наказание е определено правилно съгласно разпоредбата чл. 182, ал. 1, т. 4

от ЗДвП, поради което същият следва да бъде потвърден.

При този изход на спора, съгласно новелата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН въззиваемата страна има право на разноски, включително и ако е защитавана от юрисконсулт. Такива са претендирани и следва да се присъдят именно в посочения от процесуалния представител на ОД на МВР гр. Кюстендил размер.

Воден от горното и на осн. чл. 63, ал.2 от ЗАНН , съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ел. фиш Серия К № 6435795 издаден от ОД на МВР - Кюстендил, с което на А. И. Б. с ЕГН *****, с адрес с. П.*** № ***, на основание чл.189, ал.4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание – „глоба” в размер на 400 /четиристотин/ лева за извършено нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА А. И. Б. с ЕГН *****, с адрес с. П.*** № *** да заплати на ОД на МВР-Кюстендил, сумата от 80 /осемдесет/ лева представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - Кюстендил в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____